

Jonge Adel

“zeg maar tegen de mensen dat ze een bloempje meebrengen, daar hou ik veel van”

Inhoud

Inleidend woordje	3
Dank met bloemen	4
De dankplaatjes bij het graf	6
Ik verlaat me op U Vader	7
Besluiten synodaal overleg	8
Maria leeft in elke vrouw	10
Opgewekt leven	11
Een rijk man	12
Een heilige uit onze streken	13
De rozenkrans van Titus Brandsma	14
Samen in gebed	15
Hoe dit boekje ontvangen	16
Giften	16

Inleidend woordje

Beste vrienden van Herman Wijns,

“Dat ze maar een bloempje meebrengen”.

Ook in deze tijd brengen de mensen nog bloemen tot bij Herman en de nieuwe dankplaatjes tonen ons hoe mensen ook vandaag nog dankbaar zijn voor de hulp en gunsten die via Herman worden bekomen. Elke 1ste vrijdag van de maand komen we samen bij Herman om de Rozenkrans te bidden, om via Maria Hulp der christenen ons tot de Hemelse Vader te wenden en onze dankbaarheid te tonen. Hoe belangrijk de Rozenkrans is zie je bij Titus Brandsma, zopas heilig verklaard. Kom met ons meebidden. Ook de derde dinsdag van de maand bidden we de Rozenkrans maar dan bij het bedje van Herman. Kom jij ook?

Inderdaad we rekenen op de vrienden van Herman Wijns voor gebed en steun, want ook onze vereniging heeft het moeilijk met deze tijd. Mensen die ons steunen en helpen zijn heel welkom, want ook wij botsen op de problemen van deze tijd, verhoogde prijzen van energie, communicatie, kaarsen, enzovoort.

Maar dank zij uw medelevende steun en uw financiële bijdrage hopen we ook het komende werkjaar bloemen en dankplaatjes te kunnen brengen bij Herman.

Dank voor uw steun in naam van Herman.

Namens de vrienden van Herman Wijns

Dank met bloemen

Toen Herman zijn elfde jaar was begonnen, gingen de gesprekken bij de familie reeds naar zijn plechtige communie die niet meer zo ver af was. Wat voor de meeste kinderen een vooruitzicht was op een blij feest, werd in het gezin overschaduwed door de oorlog en de armoede waarin ze waren terechtgekomen. Herman wist dat men niet veel mensen kon uitnodigen en daarom had hij volgend idee: "Zeg maar tegen de mensen dat ze een bloempje meebrengen, daar hou ik veel van".

Bloemen zijn een teken van blijheid, van meevoelen, een attentie van vriendschap maar ook van dankbaarheid. Herman heeft zijn plechtige communie niet kunnen beleven met een bloempje. Maar na zijn plots overlijden kwamen de mensen van overal aandraven met bloemen. Op de foto's van de begrafenisstoet zie je een overvloed van kransen en ruikers megedragen door de vele jongens van de E.K. (*Eucharistische Kruistochten, nvdr*).

Nadien zijn er bij het graf altijd veel bloemen aanwezig gebleven als een blijvende dank. Ook vandaag nog brengen mensen een bloempje tot bij Herman. Zoals de paus zal Herman dan wel kunnen zeggen: "Dank u voor de bloemen".

Ook dank aan hen die tot op vandaag als vrijwilliger de zorg opnemen om deze bloemen te verzorgen en alles rond Herman's laatste rustplaats zo mooi te houden . Welgemeende dank!

De dankplaatjes bij het graf van Herman

Tijdens zijn korte leven heeft Herman dikwijls “dank u” gezegd. Velen hebben dat ook tegen hem gezegd voor de talloze attenties, waarmee hij hen bedacht, meestal alledaagse dingen, kleinere en grotere. Op de dankplaatjes aan het graf gaat het om heel wat meer. Het gaat om gunsten, gebedsverhoringen wanneer mensen zich machteloos voelden en alle hoop stelden op Herman’s voorspraak. Deze dankplaatjes zijn een teken, een uitnodiging. Een teken dat God wonderbaar blijft in zijn heiligen, maar ook een uitnodiging: Heb vertrouwen in Mij, Ik ben u nabij en laat u niet in de steek. Bovendien zijn deze plaatjes een modelgebed, want danken is wellicht de houding die God het meest welgevallig is. Zo hebben vele mensen bij Herman hun dankbaarheid zichtbaar willen uiten, zo hebben veel mensen die Herman’s bemiddeling hebben gevraagd en verhoord zijn geworden als dankbaarheid een toepasselijk dankplaatje neergezet bij het graf. Zo biedt het graf dan ook een overtuigend beeld van de grote invloed van Herman op Gods hart. Door Herman danken we De bron van alle leven die we God mogen noemen.

Ik verlaat mij op U Vader

Vader,

Ik verlaat mij op U, doe met mij wat Gij goedvindt. Wat Gij ook met mij doen wilt, ik dank U.

Tot alles ben ik bereid, alles aanvaard ik, als uw wil maar geschiedt in mij en in al uw schepselen.

Niets anders verlang ik, mijn God. Ik leg mijn leven in uw handen, ik geef mij aan U, mijn God, met heel de liefde van mijn hart, omdat ik u bemin, omdat het voor mij een noodzaak van liefde is mij te geven, mij zonder voorbehoud op U te verlaten, met een oneindig vertrouwen: want Gij zijt mijn Vader.

Charles DE FOUCAULD

***Charles De Foucauld** (1858-1916) was eerst een militair en ontdekkingsreiziger in Marokko, dat toen nog Frans gebied was. Onvoldaan keerde hij dit leven de rug toe en trad in bij de Trappisten. Na een pelgrimsreis in het Heilig Land werd hij kluisenaar in de Sahara, met grote zorg voor het gebed en de vriendschap met de arme Toearegs. Zijn 'gebed van overgave' schreef hij echter eerder, wanneer hij nog trappistenmonnik was. Het kaderde in een lange serie meditaties bij evangelieverzen, meer bepaald bij Jezus' woorden aan het kruis.*

Besluiten synodaal overleg in België

11 juli 2022

Afgelopen werkjaar konden gelovigen zich in synodaal overleg uitspreken over hun ideeën voor de kerk: 5 krachtlijnen uit het nationaal verslag.

#1 Onze droom: een solidaire Kerk

We dromen van een Kerk die een verbindende rol kan spelen, die openstaat voor leven gevende kerkplekken en oog heeft voor de veranderingen in de maatschappij. Een Kerk die solidariteit en wederzijdse ondersteuning beleeft, die openstaat voor andere levensbeschouwingen. We dromen van een Kerk die inclusief is, bemoedigend, gastvrij voor iedereen, zonder onderscheid of oordeel, barmhartig en vreugdevol. Een Kerk die ons zendt in de wereld en naar mensen toegaat daar waar ze leven.

#2 Diversiteit in het priesterschap

De Katholieke Kerk zou in haar leer nog meer mogen inzetten op diversiteit. Net als in de Oosters-Katholieke Kerken, zou ook in de Rooms-Katholieke Kerk het gehuwde priesterschap mogelijk moeten worden. In groot respect voor christelijke Kerken die na diepgaand overleg de beslissing hebben genomen om het gewijde ambt voor vrouwelijke kandidaten open te stellen, vragen we verdere reflectie zodat de Katholieke Kerk in de toekomst de roeping van vrouwen tot het priesterschap kan erkennen. De uitsluiting van bepaalde thema's van de theologische agenda staat immers haaks op een synodale cultuur in onze Kerk.

#3 Relaties en seksualiteit niet veroordelen

Voor samenwonende koppels, homoseksuele koppels en hertrouwde uit de echt gescheiden personen wordt gevraagd dat de Kerk hun vraag naar erkenning (ritueel en sociaal) beantwoordt vanuit een interpretatie van relaties en seksualiteit die meer in overeenstemming is met het gebod van liefde.

#4 Jongeren en nieuwkomers

De verwachting van jongeren is om een eigentijdse Kerk te zijn, met aandacht voor begrijpbare liturgie waarin zij kunnen participeren. Ze verwachten dat we inzetten op (digitale) communicatie en op authentieke geloofsgetuigen die hen het christelijk verhaal leren kennen. Er is een breed gedeeld aanvoelen dat de boodschap van de Kerk niet aansluit bij het leven van mensen in onze samenleving vandaag. Voor mensen die buiten het christelijke geloof staan, slagen we er nauwelijks in op een inspirerende manier getuigenis af te leggen van wat ons drijft. Voor wie toenadering zoekt, vallen we terug op verkondiging en catechese die niet aanstekelijk genoeg zijn en dus niet werven. Voor wie mee komt vieren, gebruiken we liturgische taal die vervreemdend werkt. We moeten werk maken van vertaling en vertolking van de Blijde Boodschap voor de concrete context van onze samenleving.

#5 Kerk is zoveel meer dan zondagsmis

Er is ook behoefte aan nieuwe plekken, buiten de parochies, om geloofservaringen op te doen en bruggen te slaan tussen verschillende wegen van innerlijkheid, om de weg van het christelijke gebed te gaan.

Maria leeft in elke vrouw

God van alle leven, in Maria, de moeder van uw Zoon, laat Gij zien dat liefde sterker is dan de dood. Gij hebt haar immers bij U opgenomen om haar te laten delen in uw heerlijkheid.

Overschaduw ons met uw levenwekkende Geest om mensen te worden die elkaar thuis brengen bij U: vriendelijk licht en hartverwarmende bron van leven.

Leer ons, zoals Maria, open en ontvankelijk te zijn voor de boodschap van Jezus, uw Zoon, Hij die met U en de Heilige Geest leeft, God voor tijd en eeuwigheid. Amen.

Maria leeft in elke vrouw, in elke mens die om het even waar wordt vergeten en over het hoofd gezien.

Maria leeft in elke vrouw, in elke mens van wie niemand iets verwacht.

Maria leeft in elke mens die niet berust bij minachting of onmacht, maar die - tenminste bij zichzelf - de hoop wakker houdt dat ook een neergeslagen mens ooit rechtop zal lopen.

Maria leeft in elke mens die weigert te verlammen in de angst en durft te geloven in dat woord: "Vrees niet, met jou wil God iets nieuws beginnen".

Ieder mens kan in zijn of haar leven de kiemen dragen van een nieuwe toekomst.

(naar: Carlos Desoete)

Opgewekt leven

Opgewekt leven,

is een vreugde zijn voor je omgeving,

is blij de mensen tegemoet treden.

Opgewekt leven,

is niet zwaar tillen aan daden en dingen, maar de zonnekant zoeken, willen en vinden.

Opgewekt leven,

is niet toegeven aan moedeloosheid, aan twijfel en sombere gedachten, is bemoediging en troost zijn, door je manier van leven en meelevens.

Opgewekt leven,

is wakker en waakzaam je taak vervullen met een glimlach, is geloven in de mensen, in het goede nu en hier, dan daar.

Opgewekt leven,

is weten dat Iemand wil dat je leeft, leeft met hoop en vertrouwen, Iemand die zelf uit de dood is opgewekt, Jezus, de Heer.

(Tekst van Frans Weerts)

Een rijk man

Hij was in zijn leven erg gierig geweest.

Toen hij op sterven lag, uitte hij één grote wens:

“Leg al mijn geld bij mij in de kist”.

Dat deed men.

Toen hij in de hemel kwam, zag hij een tafel met de heerlijkste gerechten.

Omdat hij rammelde van de honger, vroeg hij: “Wat kost die lekkere vis”?

“Eén cent”, was het antwoord. “Wat kost het brood, het vlees en de drank”?

Steeds was het antwoord: “Eén cent.” “Maar goed”, dacht hij,

“dat ik zoveel geld heb meegebracht. Het is bovendien allemaal erg goedkoop”.

Hij gaf meteen een cent aan de verkoper. Die bekeek de cent nauwkeurig en zei:

“Sorry, daarmee kun je hier niet betalen”.

Wij nemen hier alleen geld aan dat je aan anderen hebt weggegeven”.

(Naar: Met andere woorden. Groningen)

Sint Gerardus van Brogne

Gerard werd geboren in het Henegouwse plaatsje Brogne, tussen Charleroi en Namen, in een adellijke familie waarbij zijn moeder de zus was van de toenmalige bisschop van Luik. Gerard startte eerst een militaire loopbaan in dienst van graaf Brengar van Namen, maar toen zijn vader stierf, besloot hij benedictijn te worden en werd novice in de abdij St. Denis in Parijs. Hier leerde hij de psalmen uit het hoofd en werd 'doctor in de Heilige schrift' en priester gewijd. Vandaar stichtte hij een kerk en later een abdij op het grondgebied van de familie in Brogne.

In 923 keerde hij zelf terug naar Brogne en werd abt. Gedurende 20 jaar, op vraag van de graaf van Vlaanderen, hervormde hij de talrijke abdijen die onder de jurisdictie vielen van de graaf van Vlaanderen en de hertog van Lotharingen. De abdij van Brogne werd zo het middelpunt van de grote hervorming van Gorze in de wereld van de monniken. Ook werd hij door de bisschop van Kamerijk aangesteld als abt van de abdij St. Ghislain bij Bergen. Hij hervormde zo 18 abdijen tussen de zee, de Maas en de Somme, en bracht hen terug naar de beleving van de regel van Benedictus.

Hij stierf in Brogne in 959.

In de 16de eeuw nam de abdij de naam over: Saint Gerard. Hij was immers in 1131 heilig verklaard tijdens het concilie van Reims. Ook de plaats Brogne werd voortaan St. Gerard genoemd.

De rozenkrans van Titus Brandsma.

Ik vertel het verhaal van een rozenkrans, een gebedssnoer. Een heel bijzondere rozenkrans. Gemaakt van splinters hout, knopen en kampkleding en een touwtje dat die naam eigenlijk niet verdient. Eigenlijk is het een rozenkrans van niets.

Wie er hard aan trekt, heeft alleen maar splinters, knopen en stukjes touw in zijn of haar hand. En toch bood deze rozenkrans ooit geweldig veel houvast. Er is dus soms weinig bezit voor nodig om houvast te hebben. Sterker nog, wat waardeloos is, kan geweldige waarde hebben: splinters, touw en knopen.

De rozenkrans behoorde toe aan Titus Brandsma, de bevlogene karmeliet die in 1942 langs redacties van kranten in bezet Nederland reisde en die iedere hoofdredacteur en redactie op het hart drukte: wijk niet voor terreur van de nazi's, kom op voor de vrijheid en de waarheid. Daarom werd hij opgepakt, van 12 maart tot 28 april zat hij vast in kamp Amersfoort.

Daar heeft hij deze rozenkrans gemaakt, samen met andere gevangenen. Samen baden ze het Onze Vader en Wees Gegroet, op de momenten dat alles duister was en het nacht was in vele harten.

Titus zocht dan de mannen op die het moeilijk hadden, sprak hun moed in en bad de rozenkrans. Iedere nacht opnieuw werden al die bange harten verbonden met elkaar en met God.

Uit: 'Oorlog en vrede: de rozenkrans van Titus Brandsma' van Leo Fijen.

In: Van Maria Lichtmis tot Pinksteren. Adveniat/Halewijn, 2021.

Samen in gebed verbonden

Elke **eerste vrijdag** van de maand bidden we om **10u00** de rozenkrans en zingen we enkele liederen bij het graf van Herman.

Bij slecht weer en vanaf november bidden we bij het bedje van Herman in het herinneringshuisje, Van Heybeekstraat 23 Merksem.

Elke **derde dinsdag** van de maand bidden we om 20u00 de rozenkrans en enkele gebeden tot Maria in het herinneringshuisje.

Openingsuren van het herinneringshuis

Elke **zaterdag** is het herinneringshuis open van **10u tot 14u**. Hier kan men meer uitleg bekomen over Herman's leven en even bidden aan zijn bedje. **Kaarsen (die men ter plaatse kan laten branden) of een ander aandenken zijn verkrijgbaar. Het graf van Herman Wijns is ALTIJD vrij te bezoeken, en is gelegen op de begraafplaats aan de Van Heybeekstraat eerste zijweg links.**

U kan missen laten opdragen voor uw intenties tegen de vergoeding van €10 per intentie. **Elke zaterdagavond is er een Heilige Misviering in de St.-Franciscuskerk om 18.30u voor de Vrienden van Herman Wijns.**

Groepen voor geleid bezoek aan graf of herinneringshuisje kunnen steeds op afspraak ontvangen worden. Telefonisch contact: 03/256 78 68 (zaterdag van 10u tot 14u), of 03/283 76 97 (elke dag na 13u), of via Gsm 0487/67 89 39.

Hoe dit boekje ontvangen

Wie graag meer wenst te weten over de initiatieven van de Vrienden van Herman Wijns en Jonge Adel wenst te ontvangen, kan eenvoudigweg naam en adres doorgeven. Wij vragen geen abonnementsgeld, maar willen toch meedelen dat we jaarlijks vier boekjes kunnen bekostigen met slechts €10. Ook digitaal te ontvangen! Indien niet meer gewenst, gelieve ons ervan te verwittigen, om onnodige kosten te vermijden.

Giften

Giften en of betaling bestellingen:

Bankrekening: IBAN: BE46 4141 1691 4136,

BIC: KREDBEBB

op naam van “Vrienden van Herman Wijns
vzw”

Van Heybeeckstraat 23, 2170 Merksem

Vermelding: VRIJE GIFT EN/OF JE BESTELLING

Giften voor het steunfonds Zaligverklaring enkel op:

Bankrekening: IBAN: BE55 4141 1691 4944, BIC: KREDBEBB

Vermelding: ZALIGVERKLARING

Oprechte Dank voor Uw zo belangrijke Steun!

Vrienden van Herman Wijns vzw

Verantwoordelijke Uitgever: E.H. Koenraad Janssen

Adres: Van Heybeeckstraat 23, 2170 Merksem

Website: www.hermanwijns.be

E-mail: vriendenhermanwijns@hotmail.com